

risti ja waewa sest kurtast abbiellust neile
juhtus, mis muido ei olets kätte tulnud.
Ühhel õhtul tuli Zürri põllo tõbst hãrgega
koio; naene olli oues, piddi lambad lauta
aiama, agga nõggi, et teine hãrg omma
sõrra olli murdmud. Kohhe kippus nüüd
mehhe peäle, haugutas ja sõimas tedda.
Mees haukus wasto ja wõttis wimaks wãm-
la kätte ja andis naesele hea nahha tãie. Naes-
ne põggenes nuttes ja haukudes tuppä, mees
jãrrele i eãl riidlesid ikka peäle, ja seõni
jãi lammaste lauta uks lahti. Teisel hom-
mikul olli wiinne lammas ärramurtud.
Nenda sündis se kahjo neil aina nende riu-
ello lãbbi. Agga neil juhtus weel surem õn-
netus! Ühhel hommikul warra, kui Zürri
sãngist ülestoussis ja oue piddi minnema,
leidis temma ukse ees, toa ullo al, ühhe
surno weikse reie lu, mis üks kulla koer seõ-
na olli kãnnud. Ommas rummalusses olli
temma ikka ussin ja walmis olnud, wannad
tühjad walle-juttud uskma. Nüüd olli tem-

ma

ma kũulnud, et se lãbbi piddid kãrwalad
innimesed teise ärrateggema, ja arwas, et
ta Naene kurtia kurtisi pãrrast sedda seõna
kãnnud. Zürri josis kohhe ühhe jure, kedda
targaks ja noiaaks kũl hũtãkse, agga üsna
kãrwalad pejad on, ja se andis nou, sed-
da weikse luud risti te peãl ärrapõlletada,
mis Zürri ka teggi, et se lãbbi se kahjo jãl-
le teggia kätte piddi sama. Oh sedda suur-
rummalust! — Naene sai sedda korralt kũul-
da, ja kippus ka kohhe rieldes ja tappledes
Zürri peäle. Dõ otsa sõimasid teine teist,
ja naene wõttis kätte ja lãks ka targa jure.
Teisel hommikul ta wõttis warra tuld üles,
lãks piroga wanna laagund kambri teisi ri-
did selga pannema, ja pillas seõna kogge-
matta tuld mahha, sest temma tigge wihha
ei aõnnud aega, ei tuld egga Zummala ilma
tãhhele pãõna. Agga oues olli hirmus ilm,
kange tuul puhhus kambri nurgast sisse ja
õhutas tulle seddemed põllema, aias muist
tãkko hurnitusse, muist kattuse alla, ja koh-
he,